

Transforming Community for Inclusion Asia Pacific (TCI Asia Pacific) : BALI DECLARATION 2018

ถ้อยแถลงบาหลี่ 2018 โดยทีซีไอ เอเชีย แปซิฟิก

เรา องค์กรทีซีไอ เอเชียแปซิฟิก (ทีซีไอ เอเชีย แปซิฟิก) 1

ในฐานะคนพิการด้านจิตสังคมและผู้สนับสนุนที่เป็นคนพิการประเภทต่าง ๆ จาก 21

ประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ในบาหลี่ วันที่ 29 สิงหาคม 2018 ณ

การประชุมใหญ่ขององค์กรเปลี่ยนชุมชนเพื่อการอยู่ร่วมกัน เอเชีย แปซิฟิก

ขอยืนยัน ณ ที่นี้ว่า...

- การละเมิดสิทธิมนุษยชนทุกอย่างของเราอย่างเป็นระบบและแพร่หลายไปทั่ว รวมทั้งการเลือกปฏิบัติ การกีดกันออกจากสังคม ความรุนแรง ไร้มนุษยธรรม การบำบัดรักษาที่ทรามและลดทอนศักดิ์ศรีทุกรูปแบบเกิดขึ้น ในประเทศที่มีรายได้สูงและรายได้ต่ำ ในเมืองและในชนบท ในหมู่เกาะกลางมหาสมุทร ในสถาบันและในชุมชน ในโรงเรียน มหาวิทยาลัย ศูนย์ดูแลสุขภาพและในสถานบริการทางสังคม
- ความล้มเหลวของการตอบสนองทางนโยบายใหม่ปัจจุบันส่วนใหญ่อยู่ในกรอบของโมเดลการแพทย์ ซึ่งจำกัดเสรีภาพ การเลือกและโอกาส การที่ระบบสุขภาพก็ปิดกั้นโดยการประเมิน วางเงื่อนไข ควบคุมและจำกัดการใช้สิทธิของเรา บ่อยครั้งก็เพิกเฉยต่อทรัพยากรสำหรับการอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันภายในชุมชน วัฒนธรรม

1. ทีซีไอเอเชียแปซิฟิกเป็นพันธมิตรภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกของคนพิการด้านจิตสังคมที่อยู่ในเอเชียและแปซิฟิก ร่วมกับผู้สนับสนุนที่เป็นคนพิการด้านอื่น ๆ จาก 21 ประเทศ

วิสัยทัศน์ของทีซีไอเอเชียแปซิฟิกคือการใช้นุสญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการสำหรับคนพิการทางจิตสังคมทุกคน ทีซีไอเอเชียแปซิฟิกมุ่งที่การเผยแพร่การสอนและการปฏิบัติในเรื่องการให้คนพิการทางจิตสังคมเป็นส่วนหนึ่งในสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (ตัวบท 19 ของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ

ระบบความเชื่อ ที่อาจเพื่อทางเลือกและโอกาส

การอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอย่างเต็มที่

- การตอบสนองนโยบายเหล่านี้มักมีศูนย์กลางอยู่ที่สุขภาพจิต ไม่ได้สอดคล้องกับมาตรฐานนานาชาติด้านสิทธิมนุษยชน รวมทั้งกรอบความคิดที่อนุสัญญาและเอกสารนานาชาติต่าง ๆ ซึ่งที่สำคัญที่สุดคืออนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิคนพิการ จากการเสริมพลังโดยความก้าวหน้าในบางประเทศของภูมิภาคที่ทำให้แน่ใจว่าคนพิการทางจิตสังคมได้มีส่วนร่วมร่วมกับทุกคนในนโยบายและนิติบัญญัติเพื่อให้คนพิการทุกคนได้มีส่วนร่วมในสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน ตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ ยืนยันอย่างมั่นคงว่าจะต้องเปลี่ยนกระบวนทัศน์จากโมเดลการแพทย์หรือจากการจัดจ่อที่ “สุขภาพจิต” เพียงอย่างเดียว ไปสู่ “การมีส่วนร่วมในสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน” เมื่อตื่นตัวโดยสัญญาเตือนภัยจากภาวะที่แม้กระทั่งบริบทสุขภาพจิตที่ก้าวหน้าที่สุดก็ยังคงควบคุมและปฏิเสธสิทธิของเราในด้านการศึกษา การจ้างงาน การมีครอบครัว การเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม

อาหาร

ความจำเป็นพื้นฐานและมาตรฐานการดำรงชีวิต สิทธิออกเสียง ชีวิตและเสรีภาพ การได้รับการยอมรับอย่างเท่าเทียมกันเบื้องหน้ากฎหมาย ในบรรดาสีทธิอื่น ๆ ที่รับรองด้วยกรอบความคิดสิทธิมนุษยชน ในประเด็นของการเลือกปฏิบัติและการกีดกันคนพิการทางจิตหลายประการที่ดำเนินมายาวนาน เราเน้นอย่างจริงจังว่า

- การขยายตัวที่เกิดขึ้นใหม่ของกฎหมายสุขภาพจิตในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก โดยมีแกนข้อกำหนดเรื่องการบังคับรักษา ซึ่งบ่อยครั้งนำไปสู่การบำบัดรักษาในโรงพยาบาลจิตเวชในอัตราสูงสุด 2 ;

2. สัมพันธมิตรองค์กรคนพิการเกาหลีและองค์กรเอกชนเพื่อรายงานคู่ขนานการดำเนินการตามอนุสัญญาสิทธิคนพิการ (2014) INT_CRPD_CSS_KOR_1807_E หลังจากดำเนินการตามกฎหมายสุขภาพจิตใหม่ กว่า 90%

ของการรักษาแบบคนไข้ในเป็นการบังคับรักษา โดยเฉลี่ยแล้วผู้ป่วยต้องอยู่ในโรงพยาบาลจิตเวช 247 วัน สำหรับสถานพักฟื้นทางจิตเวชโดยเฉลี่ยคนไข้ชื่อยุานถึง 3693 วัน

สภาพเลวร้ายในสถาบันทางจิตต่าง ๆ รวมทั้งการทำร้ายร่างกาย ทำร้ายทางเพศคนพิการด้านจิตสังคมในภูมิภาค 3 การเสี่ยงชีวิตเนื่องจากการติดเชื้อ ความอดอยาก หิวโหยนาการ

การรักษาด้วยไฟฟ้าโดยไม่ให้ยาสงบ การผูกมัดและขังเดี่ยว ตลอดจนการรักษาที่ไร้มนุษยธรรม ลดทอนศักดิ์ศรี และทรมาณ

- การละเมิดในครอบครัวและชุมชน รวมทั้งการล่ามโซ่ พบได้ทั่วไป การถูกอับเพทและตัดสิทธิในการเข้าถึงการมีครอบครัวทุกรูปแบบหรือการมีส่วนร่วมในชุมชน การกักขังในสภาพไร้มนุษยธรรม ลดทอนศักดิ์ศรี ทรมาณและโหดร้ายภายในสถาบันดูแลในสังคม บ้านรับดูแลที่ไร้ระเบียบควบคุมมาตรฐาน เพ็งพัก และคอกสัตว์ การปิดปากคนพิการทางจิตสังคมอย่างสิ้นเชิงผ่านการเลือกปฏิบัติที่รับรองโดยรัฐในการใช้กฎหมายเรื่อง การไร้สมรรถภาพที่ช้อยู่ในเครือจักรภพอังกฤษ การเลือกปฏิบัติอย่างเป็นทางการเป็นระบบ กีดกันเราจากการเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาโดยเฉพาะสตรี เด็ก กลุ่มคนหลากหลายทางเพศ ชนเผ่าและกลุ่มอื่น ๆ ที่เผชิญกับการเลือกปฏิบัติซ้ำซ้อนในสังคมของเรา สิ่งที่น่าเป็นห่วงเหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นเป็นครั้งคราวแต่ยืนยันได้ว่าเกิดขึ้นบ่อย ๆ ในทุกพื้นที่เอเชียแปซิฟิก
- ฝังลึกในโครงสร้างทางกฎหมาย เกณฑ์ความปกติ และสังคม สิ่งนี้ได้รับการเสริมแรงด้วยธรรมเนียมปฏิบัติที่เป็นมาจากอาณานิคมในกฎหมายของประเทศ ดังนั้น การละเมิดเหล่านี้ในกฎหมายและการปฏิบัติไม่อาจแก้ไขได้โดยปรับปรุงเพียงขอบ ๆ ระบบสุขภาพจิตที่ปฏิเสธสิทธิมนุษยชนตลอดมา ที่ทำในนามของ “ประโยชน์สูงสุดของเรา” แต่ต้องแก้ไขโดยการรับเอาการเปลี่ยนกรอบความคิดทั้งหมดของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการไปสู่การมีส่วนร่วมในสังคมตามที่เราเลือก ตามเจตน์จำนงและความชอบของเรา (ดูประเด็นคำถามของกรรมการอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการที่เกี่ยวข้องกับการรายงานเบื้องต้นของสาธารณรัฐเกาหลีใต้ CRPD/C/KOR/Q/1 วันที่ 12 พฤษภาคม 2014

3.Human Rights Watch, (2014). “Treated worse than animals. Abuses against women and girls with psychosocial and intellectual disabilities in India”.

<https://www.hrw.org/report/2014/12/03/treated-worse-animals/abuses-against-women-and-girls-psychosocial-or-intellectual> Human Rights Watch, (2016). “Living in Hell. Abuses against

people with psychosocial disabilities in Indonesia”.

<https://www.hrw.org/report/2016/03/20/living-hell/abuses-against-people-psychosocial-disabilities-indonesia> 4 Center for Advocacy in Mental Health (2006). “ECT in India”.

<http://www.ect.org/?p=551>, accessed online on 04-092018

เราย้อนรำลึกว่า...

- ความผูกพันตนของรัฐสมาชิกของสหประชาชาติทั้งหมดที่จะดำเนินการตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนว่า จะไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง ลดความเหลื่อมล้ำและเสริมสร้างความเข้มแข็งและส่งเสริมให้ทุกคนมีส่วนร่วมทางสังคม เศรษฐกิจและการเมือง
- พันธกรณีของประเทศในเอเชียแปซิฟิกส่วนใหญ่ที่ลงสัตยาบันอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการว่าจะส่งเสริมปกป้องและรับรองว่าคนพิการทุกคนจะได้ใช้สิทธิมนุษยชนทุกประการและมีเสรีภาพพื้นฐานอย่างเต็มที่และเท่าเทียม และที่จะส่งเสริมการเคารพศักดิ์ศรีที่ติดตัวมาแต่กำเนิด การปกครองตนเอง และการตัดสินใจอย่างอิสระ บนพื้นฐานของความเท่าเทียมกับคนอื่น ๆ
- พันธกรณีของรัฐในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกทั้งหมดที่จะ “ทำให้สิทธิเป็นจริง” สำหรับคนพิการทุกคนผ่านการดำเนินการตามยุทธศาสตร์อื่นชอน
- พันธกรณีของประเทศแปซิฟิกต่อโครงสร้างแปซิฟิกว่าด้วยสิทธิของคนพิการ

โดยตระหนักว่า

การดำเนินการตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแบบทุกคนมีส่วนร่วมและการทำให้สิทธิมนุษยชนเป็นจริงอย่างสมบูรณ์เสริมแรงกัน

เรายินดีรับ...

ข้อสังเกตสรุปและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการแห่งสหประชาชาติต่อประเทศเอเชียแปซิฟิกที่มีมาจนถึงปัจจุบัน

ตลอดจนข้อคิดเห็นทั่วไปว่าด้วยการรับรองอย่างเท่าเทียมกันเบื้องต้นกฎหมาย (ตัวบท 12) 4 , สตรีพิการ

(ตัวบท 6) 5 , การดำรงชีวิตอิสระและการมีส่วนร่วมในชุมชน (ตัวบท 19) 6 ,

การไม่เลือกปฏิบัติและความเสมอภาค (ตัวบท 5) 7 , และอื่น ๆ

- รายงานของผู้ตรวจการพิเศษของสหประชาชาติด้านสิทธิคนพิการต่อคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติด้านการคุ้มครองทางสังคม 8 นโยบายสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน 9 ความสามารถทางกฎหมาย 10 กับการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนบนพื้นฐานของสิทธิสำหรับคนพิการ 11

- รายงานของผู้ตรวจการพิเศษว่าด้วยสิทธิที่จะมีสุขภาพกายและจิตที่มีมาตรฐานสูงสุดต่อคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติด้านสุขภาพจิต ซึ่งกล่าวถึง “ความอ่อนแอ” ในระบบสุขภาพจิตทั่วโลก 12 และการประณาม “ภาวะจากอุปสรรคทั่วโลก” ที่คนพิการทางจิตสังคมเผชิญ 13

4.CRPD /C/GC/1, (2014) CRPD General Comment 1 on Right to Equal Recognition before the Law.

5 CRPD/C/GC/3 (2016) General Comment on Women with disabilities

6 CRPD/C/GC/5 (2017) General Comment on Right to Living independently and being included in community

7 CRPD/C/GC/6 (2018) General Comment on Equality and Non – Discrimination

8 A/70/797

9 A/71/314

10 A/HRC/37/56

11 A/HRC/34/55

12 A/72/137

13 A/HRC/35/21

- มติคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนปี 2017 ว่าด้วยสุขภาพจิตและสิทธิมนุษยชน 14 รวมถึงการเรียกร้องให้ดูแลปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมที่กำหนดสุขภาพ ให้ยกเลิกการปฏิบัติทุกอย่างที่ไม่เคารพสิทธิมนุษยชน เจตจำนงและความชอบของทุกคน เลิกการเก็บคนไว้ในสถาบัน ป้องกันการใช้ยาหรือการแพทย์เกินไป และส่งเสริมและเคารพการใช้สิทธิด้านเสรีภาพและความมั่นคงปลอดภัยของบุคคล และดำรงชีวิตอิสระ เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน โดยการทำให้สิทธิมนุษยชนในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการเป็นจริง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งสิทธิมนุษยชนที่จะดำรงชีวิตอย่างเป็นอิสระและเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนอย่างสมบูรณ์ (ตัวบท 19, ข้อคิดเห็นทั่วไป 5) เราประสงค์ (1) จะสามารถตัดสินใจสถานที่อยู่อาศัยและคนที่เราต้องการที่จะอยู่ด้วย (2) เข้าถึงบริการสนับสนุนที่บ้าน สถานที่พัก และชุมชน ที่มีอยู่ใกล้บ้าน (3) ได้รับบริการทุกอย่างที่มีบนพื้นฐานเท่าเทียมกับคนอื่น ๆ และ (4) บริการทุกอย่างควรพร้อมตอบสนองต่อความต้องการจำเป็นที่เจาะจงของเรา เราเรียกร้องให้มีปฏิบัติการต่าง ๆ ต่อไปนี้ว่า... การยอมรับว่า การที่คนพิการทางจิตสังคมเป็นส่วนหนึ่งในชุมชนนั้นเกี่ยวข้องกับ การเปลี่ยนกรอบแนวคิด (paradigm shift) และปรับเปลี่ยนกรอบสิ่งแวดล้อมทางนโยบายจากโมเดลการแพทย์เป็น โมเดลสังคม จากความผิดปกติทางจิตเป็นความพิการทางจิตสังคม

จากสาธารณสุขเป็นการพัฒนาที่ทุกคนมีส่วนร่วม
จากการเก็บคนในสถาบันเป็นการเป็นส่วนหนึ่งในชุมชน จากการบำบัดรักษาเป็นระบบสนับสนุน
นำการแนวทางของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ (CRPD) และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
(SDG)

เพื่อเชื่อมการปรับเปลี่ยนกรอบแนวคิดนั้น

- ซึ่งวางแผนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนของคนพิการทางจิตสังคมในฐานะความมุ่งหมาย กระบวนการ และผลลัพธ์ของปฏิบัติการบริการ โครงการ นโยบาย กฎหมาย และสังคม ข้ามทุกภาคส่วน เกี่ยวข้องกับผู้ปฏิบัติการทุกคน แต่ไม่ได้จำกัดเฉพาะด้านรักษาสุขภาพ และการในวาระการพัฒนา แผน โครงการ และการเป็นหุ้นส่วนทั้งหมดเพื่อการเปลี่ยนแปลง14

A/HRC/34/32

- ไปไกลกว่าแนวทางลดอันตราย ที่เป็นแนวทางขององค์การอนามัยโลกเร็ว ๆ นี้ เพื่อฟื้นฟูและปฏิรูป การดูแลสุขภาพจิต “ที่มีมนุษยธรรม”

นอกจากนี้ยังแสดงความกังวลเกี่ยวกับความพยายาม “ปฏิรูป”

อย่างต่อเนื่องเพื่อคงความบกพร่องอย่างเป็นระบบ การกักขังเนื่องจากโรคจิตเวชแบบอาณานิคม และความหวงใยหลักสูตร **Quality Rights** ขององค์การอนามัยโลก 15 จะถือกันผิด

ว่าเป็นทางออกของปัญหาเรื่องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

- รับความเคลื่อนไหวสำหรับโครงการ การเยียวยา และกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่มีลักษณะสันติ นำโดยผู้มีประสบการณ์ตรง มีความรู้ความเข้าใจเรื่องประสบการณ์สะท้อนขวัญ นำโดยชุมชน ซึ่งกลุ่มคนพิการทางจิตสังคมท้องถิ่นชอบมากกว่า ให้ความสนใจทางเลือกซึ่งไม่ใช่ทางการแพทย์ทั่วโลกและในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก โมเดลก้าวหน้าเพื่อสนับสนุนในชุมชน เราขอเสนอให้มาตรการต่อไปนี้เกิดขึ้นจริง โดยพิจารณาให้คนพิการทางจิตสังคมได้รับการพิจารณาตามควรให้มีส่วนร่วม ในทุกขั้นตอน
- สิทธิที่จะได้รับการศึกษาจริงภายในระบบการศึกษาทุกอย่างโดยการปฏิรูปการเรียนรู้ตลอดชีวิต การเข้าถึงวิถีทางเลือกที่เน้นการสื่อสารอย่างเช่น วรรณภาษา/การแสดงออกทางศิลปะ การเอื้ออำนวยอย่างสมเหตุสมผล การเข้าถึงรายการที่ยืดหยุ่นและบริการสนับสนุนหลากหลาย การห้ามกักเด็กไว้ในสถาบันและการใช้ยาเกินจำเป็นหรือโดยการบังคับอันเป็นอันตราย
- สิทธิที่จะได้ทำงานและการจ้างงานต้องเป็นจริงด้วยการให้คนพิการทางจิตสังคมเป็นส่วนหนึ่งในตลาดงานทั้งหมด การแลกเปลี่ยนการจ้างงาน การจัดหางาน และการสนับสนุนโอกาสการดำรงชีวิต การให้การสนับสนุน มีชั่วโมงทำงานที่ยืดหยุ่นและการเอื้ออำนวยอย่างสมเหตุสมผล ในสถานประกอบการ สวัสดิการคนพิการในที่ทำงาน อย่างเท่าเทียมกับคนอื่น ๆ การยอมรับการมีส่วนร่วมสร้างสรรค์ ความเป็นไปได้ของการเติบโตทางวิชาชีพตามที่ควร การเข้าถึงการฝึกอบรม การส่งเสริม และอื่น ๆ บนพื้นฐานที่เท่าเทียมกับคนอื่น ๆ

15 WHO Quality Rights Initiative (2017).

http://www.who.int/mental_health/policy/quality_rights/en

- สิทธิที่จะได้มาตรฐานการดำรงชีวิตและการปกป้องทางสังคมอย่างเพียงพอจะต้องเป็นจริงให้ คนพิการทางจิตสังคมเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน ในรายการประกันทางสังคมทุกอย่าง การรับประกันสิทธิด้านอาหาร สิทธิด้านที่อยู่อาศัยซึ่งสำคัญที่สุด โดยเฉพาะการปลดปล่อยคนที่ถูกล่ามขัง ในภูมิภาค เพื่อป้องกันการกักขังคน ในสถาบันแต่ให้ดำรงชีวิตในชุมชน แผนการปกป้องทางสังคมที่จะช่วยบุคคลพ้นจากความยากจนและเจริญขึ้น แบบแผนเช่นนี้ถูกออกแบบเพื่อรับประกันศักดิ์ศรี การเคารพ การเป็นอิสระแก่ตนและการดำรงชีวิตอิสระของคนพิการทางจิตสังคมทั้งหมด.

- สิทธิที่จะได้รับการดูแลสุขภาพจริงรวมถึงการดูแลสุขภาพทั่วไปอย่างรอบด้าน บนพื้นฐานที่เท่าเทียมกับคนอื่น ๆ

ให้การดูแลด้านจิตเวชไม่กลายเป็นอุปสรรคต่อการเข้าถึงมาตรฐานสูงสุดของ สุขภาวะและสุขภาพ

จะต้องยอมรับและแก้ปัญหาตามที่คนพิการกับครอบครัวรายงานความหวงใยเรื่องโรคหมอกทำ (ตัวอย่างเช่น การเป็นขอมบี้ ทาโดพี ดิสโคเนเซีย อาการพาร์คินสัน โรคจิต

ความคิดและพฤติกรรมฆ่าตัวตาย เพิ่มจากโรคเกี่ยวกับเมตาบอลิซึม โรคหลอดเลือด และโรคแทรกซ้อนอื่น ๆ ทั่วไป)

การเยียวยาและวิธีการให้มีสุขภาพที่มีความละเอียดอ่อนต่อวัฒนธรรม รวมถึงการบำบัดด้วยอาหาร

โยคะ ไทเก๊ก ซี่ง การภวานา ศิลปะบำบัดและอื่น ๆ ให้ครอบคลุมในการประกันสุขภาพ
- โปรแกรมควรมีมาตรการเพื่อเลิกการเก็บคนไว้ในสถาบัน รับประกันให้มีระบบสนับสนุนในชุมชน อย่างเช่น ผู้ช่วยส่วนบุคคล แวดวงความช่วยเหลือดูแลกัน เพื่อนเสริมสร้างชีวิต

เครือข่ายสนับสนุนกันทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

การเสริมสร้างพลังอำนาจของครอบครัว แหล่งรับฟัง พักพิง/แวะมาใช้บริการ/ห้องสงบ

พื้นที่สำหรับการแสดงออกด้านนันทนาการ

การสร้างใจตนเองโดยเฉพาะเกี่ยวกับวิกฤติการณ์

สนับสนุนให้ฝึกอบรมบุคคลให้สนทนาเจรจาต่อรอง

ในเรื่องความปลอดภัยบนพื้นฐานของเจตจำนงและความชอบของคนพิการทางจิตสังคมการสนับสนุนควรมีให้ใกล้ ๆ กับที่บุคคลนั้น ๆ อาศัยอยู่ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับคนในบ้าน

และมีสิ่งแวดล้อมสงบสุขปลอดภัยในชุมชน
- ให้รับประกันสิทธิที่จะมีส่วนร่วมทางการเมืองในทุกประเทศในภูมิภาค

โดยเฉพาะสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง การสมัครรับเลือกตั้ง

และการรับตำแหน่งราชการเราขอเสนอแนะว่า...

ทุกประเทศในภูมิภาคนี้ต้องรับรองสิทธิที่จะได้รับการรับรองอย่างสมบูรณ์เท่าเทียมเบื้องต้นหน้ากฎหมายโดย

พลัน กฎหมายต่าง ๆ

ต้องสอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการเพื่อจะไม่มีคนพิการคนใดถูกปฏิเสธสิทธิพลเมือง สังคม

การเมือง เศรษฐกิจหรือวัฒนธรรมโดยอ้างว่า “ไร้สมรรถภาพ” หรือ “สติพินเพื่อน”

เพื่อระบบนิติบัญญัติจะถูกชำระให้หมดสิ้นมรดกจากอาณานิคม

โดยเฉพาะในเครือจักรภพอังกฤษ

คำประกาศที่ว่า “เรื่องเกี่ยวกับเรา เราต้องมีส่วนร่วม-Nothing about us without us”

จะต้องได้รับประกันในทุกกระบวนการรวมทั้งการพัฒนาแนวทางเทคนิค ทางจริยธรรมและอื่น ๆ

นโยบาย

นิติบัญญัติและความพยายามอื่น ๆ ที่จะนำไปสู่การเป็นส่วนหนึ่งในชุมชนของเรา

หน่วยงานสหประชาชาติและพันธมิตร องค์กรบรรเทาทุกข์

และปฏิบัติการทั่วโลกของรัฐบาลทั้งมวลสู่การพัฒนาของภูมิภาคเรา รวมทั้งองค์การอนามัยโลก

เพื่อพิจารณาการมีส่วนร่วมและการเป็นส่วนหนึ่งในการร่วมมือทั้งปวงสู่การพัฒนาที่ทุกคนมีส่วนร่วม

ที่ปฏิบัติการทุกอย่างนั้นตระหนักถึงการเปลี่ยนกรอบความคิดจากสุขภาพจิตสู่การเป็นส่วนหนึ่งในสังคม

เรามุ่งมาดปรารถนาว่า...

- สำหรับปฏิบัติการก้าวหน้าทั้งมวลเพื่อการเป็นส่วนหนึ่งในชุมชนเป็นประโยชน์ของเรา ฉะนั้น การมีส่วนร่วมในปฏิบัติการเหล่านั้นผ่านการร่วมมือในการฝึกอบรม สร้างเสริมสมรรถภาพ การแนะแนวทางการเป็นส่วนหนึ่งในชุมชน การวิจัยหรือปฏิบัติการใดๆ ต้องมุ่งเปลี่ยนทิศทางกฎหมายและสิ่งแวดล้อม นโยบายสู่การเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน
  - เพื่อทำงานกับองค์กรที่มีเป้าหมายในแนวทางเดียวกับเรา ซึ่งเคารพหลักการของการเป็นผู้นำและมีส่วนร่วมอย่างสมบูรณ์มีประสิทธิผลของคนพิการทางจิต สังคมและความเชี่ยวชาญในทุกเรื่องเกี่ยวกับชีวิตเราและสิทธิของเรา ในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงทางสังคม
  - ให้มีพื้นที่ที่มีความหมายในสังคมของเรา ไม่ว่าจะผ่านการทำงานที่ได้รับค่าตอบแทน งานความยุติธรรมทางสังคม งานสร้างสรรค์งานดูแลแบบไม่เป็นทางการ และงานสนับสนุน เป็นต้น
- เราเชื่อว่าสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้มีการพัฒนาศักยภาพมนุษย์อย่างเต็มที่ในรูปแบบหลากหลาย ทั้งมวลจะเพื่อส่งเสริมความก้าวหน้าทางสังคม เศรษฐศาสตร์ วัฒนธรรมและการเมืองของสังคมเรา
- ถ้อยแถลงนี้ได้รับการยอมรับโดย **TCI Asia Pacific**
- การประชุมสัมมนา “ฉบับคลาสสิก” ครั้งที่ 5 ของ **TCI Asia Pacific**
- บาห์ลี อินโดนีเซีย, 29 สิงหาคม 2018 **Declaration adopted by TCI Asia Pacific**
- 5th “Classic Edition” Plenary of TCI Asia Pacific,**
- Bali, Indonesia, 29th August 2018.**

Convenor: Bapu Trust for Research on Mind & Discourse, 704 Fillicium, Nyati Estate, Mohammedwadi, Pune 411060 India Email: tciasia.secretariat@gmail.com Web:<https://tci-asia.org>